

Երևանաբեր, 20 Յունիս, 2020

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ԱՎԱԽՈՍ 94

ԱՍՏՈՒԱԾ ԲՈԼՈՐԻՆ ԴԱՏԱՀՈՐԸ

Մինչեւ Ե՞րբ, Տէր, մինչեւ Ե՞րբ ամբարիշփները պիտի յոխորպան,
չարագործները գոռով խօսքերով պիտի արդայայփուին,
եւ իրենց չարիքներով պիտի հպարփանան:

Քու ժողովուրդդ կը ճպմեն,
կը չարչարեն քեզի պատկանողները,
այրիներն ու պանդուխփները կը սպաննեն,
եւ որբերը կը կոփորեն, ըսելով.

«Տէրը չի փեսներ, մեր հայրերուն Ասպուածը
այս բաներուն ուշադրութիւն չի դարձներ»:

Յիմար մարդիկ, հասկցէք, դուք՝ անմիտներ, Ե՞րբ պիտի սորվիք:
Ան՝ որ ականջը սփեղծեց՝ ինք չի՝ լսեր,
ան՝ որ աչքը գոյացուց՝ ինք չի՝ փեսներ:

Ան՝ որ ազգերը կը սասփէ, եւ իր գիրութեան մէջ կը դասփիարակէ՝
նաեւ զանոնք պիտի չդափապարփէ՞:

Տէրը գիտէ ինչ որ մարդիկ կը խորհին,
եւ անոնց խորհուրդներուն ոչնչութիւն ըլլալը:
Տէրը անիրաւներուն պիտի հափուցանէ՝
իրենց անիրաւութեան համաձայն.

իրենց իսկ գործած չարութեամբ զանոնք պիտի բնաջնջէ:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, առւր աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսոս Փրկիչ մեղ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ՝ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յաննել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ
21 ԳԼՈՒԽ

ԵՐՈՒՅՆԴՄ ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆԸ ԿԸ ԳՈՒՇԱԿՈՒԻ (21:1-10)

Հինա եկած է պահը, որ Երեմիա մարգարէէն խնդրեն, որպէսզի Տիրոց հարցնէ կամ Անկէ խնդրէ որպէսզի Նարուգողոնսոր թագաւորը յարձակի: Ասկէ առաջ գրեանք, սակայն, որ Ասպուած խսփի կ'արգիլէր մարգարէին որ քարեխօսէ այս ժողովուրդին համար, որովհետեւ պիփի կոփորուի եւ յշնամիին ձեռքը մափնուի: Ընդհակառակը, ոչ թէ պիփի ազաքէ, այլ նոյնինքն Ասպուած Ինք իրենց հետ պիփի պափերազմի: Այո, կրնայ ոճը իսկաք թուիլ, բայց միևնու կողմէ նաև Ասպուծոյ արդարադար ըլլալը ցոյց կու փայ, որովհետեւ այս բոլորը ուրիշ բան չեն եթէ ոչ իրենց ապրած կեանքի ու կենցաղի պարուղը: Քանի անգամներ Տէրը զգուշացուցած, թելադրած էր, իր մարգարէները որկած էր, որպէսզի սխալ, մոլար ու սուր ճամբաներէն վերադառնային, բայց անոնք մնացին անդրդուելի: Յաճախ երբ նեղութեան ու դժուարութեան մէջ կ'ըլլանք այն ափեն կը սկսինք փնտրելու մարդիկը որպէսզի մեզի համար բարեխօսեն կամ աղօթեն պարզապէս ազաքուելու համար պափիմէն, բայց առանց անդրադառնալու որ այդ բոլորը առիթներ են խոնարհումի, զջումի, խոսդովանութեան ու վերադարձ առ Ասպուած: Ահա նոյն վիճակին մափնուած էր Յուդայի թագաւորը, որ այս անգամ ոչ միայն Քաղիւացիները պիփի յարձակին, այլ նաև Ասպուած Ինք պիփի պափերազմի անոնց դէմ. «Երկնցած ձեռքով ու զօրաւոր բազուկով, սրբմբութեամբ, բարկութեամբ, ու մեծ ցասումով ձեզի հետ պիփի պափերազմիմ» (5 հմր): Այս բոլորը որպէս արբայայփութիւն չարին ու չարիքին դէմ, որուն մասնակից է Ասպուծոյ ժողովուրդը: Երբ պահը հասած է Ասպուծոյ անմիջական միջամբութեան, արդէն կը նշանակէ ժամանակներու աւարտն է, ալ Ասպուծոյ համբերութեան բաժակը լեցուած, ողորմութեան ժամանակն ալ աւարփած է: Այն նոյն ձեռքերը, որ ժամանակին երկնցուց որպէսզի զիրենք ազաքէր Եզիփրոսի սպրկութենէն: Այն նոյն ձեռքերը որ երկնցուց հարուածելու համար Եզիփրոսի բանակը: Այն նոյն ձեռքերը որոնք հրաշալիք գործեցին, եւ այդ բոլորին ականաքես եղաւ այս նոյն ժողովուրդը: Ուրեմն, իրենք ծանօթ էին այդ ձեռքերուն:

Տէրը մարգարէին կ'ըսէ. «Այս ժողովուրդին ըսէ՝ Ահա ես ձեր առջեւ կը դնեմ կեանքի ճամբան ու մահուան ճամբան» (8 հմր): Ասկէ առաջ ալ Տէրը նոյն արբայայփութիւնը ունեցաւ երբ այս ժողովուրդը դուրս բերաւ Եզիփրոսէն, ու անոնց զգուշացնելով ըսաւ. «կեանքն ու մահը, օրինութիւնն ու անէծքը ձեր առջեւ դրի: Ուրեմն կեանքը ընքրէք որպէսզի ապրիք» (Բ Օրինաց 30:19): Այսպէս արբայայփութիւնը բոլորովին փարբեր է Երեմիայի փրուած արբայայփութենէն: Բ օրինաց զիրին մէջ ըսուածը Ասպուծոյ պարուիրանին հնազնադութիւնն է, որպէսզի անով կեանքը ունենան, իսկ Երեմիային ըսուածը չարիքին նուազագոյնը: Այսինքն՝ իրենց առջեւ ունին երկու ընքրութիւն. եթէ քաղաքին մէջ մնացին սուրով, սովով, ու ժանրափառով պիփի մեռնին, իսկ եթէ դուրս ելլեն զերի պիփի քարուին Բարեկոն: Ապրելու հնարաւորութիւն, չարիքին նուազագոյնը:

ՅՈՒՅԱՅԻ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ՏԱՆ ԴԱՏԱՍՏԱՆԸ (21:11-14)

Տէրը անգամ մը եւս կ'արբայայփուի ըսելով. «Առքուն իրաւունքով դաքասքան գեսէք ու զրկուածը հարսքահարողին ձեռքէն ազաքեցէք, ըլլայ որ ձեր չար գործերուն համար իմ բարկութիւնս կրակի պէս ելլելով բռնկի ու մառող մը ըլլայ» (11-12 հմր): Այս ժողովուրդին կոչումն էր նմաննելու Ասպուծոյ: Սուրբ Եղիք, որովհետեւ ձեզ կանչողը՝ Ասպուած Ինք սուրբ է: Արդար կեանք ապրեցէք, որովհետեւ ձեզ կանչողը Ասպուած Ինք զրկուածին իրաւունքը պաշփանողն է: «Ենթաքրքրական արբայայփութիւն է երբ կ'ըսէ. «Առքուն իրաւունքով դաքասքան գեսէք», որ կը նշանակէ մի ուշացնէք, մի ձգձգէք: Ոչ թէ միայն արդարութեան եւ իրաւունքով զրկուածին դափր չէին գրեսներ, առաւել եւս կը յոխորդային ըսելով. «Մեզի դէմ ո՞վ պիփի ելլէ, կամ մեր գրուերուն մէջ ո՞վ պիփի մփնէ» (13 հմր): Ահա Տէրը կ'ըսէ. «Ես ձեզի դէմ եմ» (13 հմր): Պողոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Եթէ Ասպուած մեզի հետ է, ո՞վ կրնայ մեզի հակառակ, մեզի դէմ ըլլալ», իսկ եթէ Ասպուած մեզի հետ չէ, մեզի դէմ է: «Եթէ գործերուն պիփութիւն համեմապ պիփի պափթեմ, ու կրակը պիփի ուփէ ձեր գրուերը» (14 հմր): Ուրեմն, եղածը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ անոնց անօրէնութեան արդիւնքը, հեփեւանքը, այլ խօսրով՝ Ասպուծոյ արդար դաքասքանը: